

tätte. Südda öfel, kui köit maggawad, pannen minna teie maiä pöllema ja toon pöllewast maiast teie asjad ning teie Maria wälja. Ta on mulle siis weel pealegi tännolif, et ollen tedda aitnud. Agga Martin, teie peate wääwle sisse kastetud nidi did pittä ölle kattust tömbama ja seal pool, kus Maria tubba on, lasse üks nidi ots mahharipputada. Köit muud toimetamist jätke minno holeks.

Kule Hans, sinna olled üks kawwal inimenne. Minna tahhan sinno nõu järrel tehha. Peats agga köit sowimist möda minnema. Agga minna kardan ommeti selle asja jures.

Olge agga julge. Tehke, luddas minna teile ollen nõu annud, ja waatke siis: kui teie 8 päwa pärrast mitte Jürri ommast tüllist polle ärra sanud, siis minna ei tahha mitte ennam teie wäimehheks sada.

Teisel hommikul warra sai Jürri jubba lohhast lahti lastud, ja Maria ei tohtind ilma onno loata mittegi toast, weel wähhem maiast ennast ligutada. Onnol olli küig paljo toa peal teggemist. Öhto kello 8 ütles temma, et tal weel olla teise tüllasse söita, et ommale ne teomehhe saaks pallata. Ta panni Maria omma tuppä luffo tahha ja wiis wõtme Hanso lätte. Kui Iwan, Hanso sullane, sedda näinud, läks ta maiast wälja ja näggi nabre kattusfel üht kollast penikest niti rippowad. Maria toa halkan olli agga nenda kõrge, et wäljapoolst legi ilma reddelita ei wöinud sissetulla. Sedda näggi köit waina Iwan öieti omma filmega. Pär-

rast sedda läks Iwan omma perremehhe öue, ja panni ühhe reddeli nenda walmis, et ta sedda isse wöis kergeste wötta, agga ükski teine sedda mitte tähhele wöind panna. Siis leikas ta tüffi puud, ummest ni jämme, kui se wötti wöis olla, mis Martin Hansule olli annud. Kui temma sedda olli teinud, läks ta Jürri jure, kes omma suggulasse jure essi otša hädda pärrast olli asjet leidnud. Iwan läks Jürri öue peale ja ütles temmale jure ehmatusse ja lohtumissiega agga selgest Ma lele peal: Minno minni ei olle mitte Iwan waid Pridif, ja ma ei olle ta mitte üks wennelane, minna ollen selle Maria isä, tedda ja armastad. Se ihhaldus minno armsa Gestima ja mo naese ja lapse järrel teggi minno silma näggo tundmataks. Ma lassin omma abbeme kaswada ja leitasin mo juuksed lühhikeseks. Wenneteest piddin ma öppima, et se keel Sibberis leigeennam kuulda olli. Ühhe jure lohto herra jure pandi mind te-nima. Se herra armastas mind wägga. Pärrast sedda, kui ma tedda sain mitto aastad truieste te-ninud, surri temma ärra, ja jättis mulle 3000 rubla ärwi järrele. Et ma mitto näddalat ööd läbbi omma herra haigusse wodi jures piddin wal-wama, jäin ma wimaks ta isä haigeks. Sel aial sain ma ramato ommalt maalt, ja kirjotasin omma öemehhele, kes minno lapse olli ennese jure wötnud. Agga ei ma saand kawa aego wastust. Ükstord pitkä aia pärrast kirjotas ta mulle ommeti ni paljo,